se jääb iggaweste; wata, need tarwilisſed meletulletamisse luggud, ni kui on: ristiusso wastowõtmisſeſt, ſuurte ſõddadeſt, katkudeſt j. t. a. leiame lühhidelt Kalendri eesotſas üllespandud ollewad. Seia jure lisſame ſiis Kalendri lõppetusſeks weel monned luggemise tükkid, et ſeläbbi ſe wäike aasta ja aegade-näitaja ramatuke meie ſõbradele mõnnuſam prukida olleks.

Sekord wõtſime nouks omma armſa Eesti ſõbradega meie ommaſt maaſt ja rahwaſt, wannaſt aiaſt kunni tännapäwani, könneleda.

5813 aastad on nüüd ſeſt aiaſt, kui Jummal mailma keige temma täiusſega on lonud, ja Temma se taewa ja Ma Jsſand, on teinud **ühheſt werreſt** keik innimeste ſuggu, mis keige Ma peäl ellab, ja on märanud ſedda aega, mis Ta enne on ſeädnud, ja raiad, kus nemmad peawad ellama, et nemmad ſedda Jsſandat piddid otſima, kas nemmad Tedda kül woiksid otſego kättega katſuda ja leida. — Kes julgeks ſiis ſelle pühha kirja töetunnistusſe wasto waielda, ütteldes, et meie Eesti-rahwas mitte polle ſeſtſammaſt ühheſt werreſt tulnud? — Ei ükski, kes Jummala ſanna töeks peab! Meie keik olleme Jeweti ſuguſt, kes Semmi telkide ſees ellawad (1. Mſ.



9, 27.) Kuulge ſiis, armas ma-rahwas, teie esſimannematte luguſt, mis meie wanna kirjades on mällestusſeks üllespandud.

Algmisſes ellas meie ma-rahwas, mis Some-ma rahwa ſuguarruga üks rahwas peab ollema, (Some- ja Ma-keel on pea üks kelemurd), Ria-, Kura- ja Preiſi-ma raiades, ſeält on nemmad ühhe wäggewama rahwa hulgaſt, kedda Wõnnu ja Heruleri rahwaks hüti, wäljaaetud ſanud, — ja ſeſt aiaſt ellab ſe rahwa ſelts nüüd jubba peäle tuhhat aastad ſiin omma pärrismaal, — ſellepärraſt nimmetawad meie ma-rahwas endid tännapäwani weel „Ma-mehheks"; ſedda nimme „Eeſtlaſed" polle nemmad mitte iſſi ommale annud, waid ſe nimmi on Rootſikeleſt tulnud, ſellepärraſt et meie Rootſimaaſt hommiko pool ellame, ja hommiko poolt Manurka ehk hommikut nimmetawad Rootslaſed omma kele „Õõſten", — ſeſt on ſiis meie nimmi „Eeſten" ehk „Eeſtlaſed" tulnud.

Agga praego weel leiame Ungari- ehk Ungromaalt, mis on Austria-rigi pärralt, ühhe pisſukeſſe rahwa hulgakeſſe, mis on ülle tuhhande aasta eeſt ſenna ellama jänud ja kelle kelemurre meie Eestikelega peab üsna ühte käima. Se on kül immeks

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1864, lk. 21